

«Frontkjempere torturert»

*PD eller
Vandev
15/5-95*

Undertegnede har aldri vært anmeldt eller straffet for å ha lagt hånd på et medmenneske. Å uttrykke seg klønet i en stresset situasjon kan hende for de fleste. Men slikt er ikke straffbart!

Våren 1945 ble et motstandsreir i kampen mot tyskerne ranet. Hverken frontkjempere eller nazister sto bak handlingen. Bakmennene var to kriminelle lømler. I fredsdagene ble de avslørt.

En ung sabotør ble frastjålet noen av de kjæreste eiendeler han hadde. Han fant dem igjen hos lømlene. Det er menneskelig å bli forbannet i slike fall. Sabotøren ble det. Han var ikke av de aller mest storvokste, sterke og heller ingen brutal utgave.

«Du har stjålet min radio og andre eiendeler!» sa han til en av lømlene. «Enten må jeg anmelde deg til politiet for tyveri eller du fortjener en ørefik. Du kan selv velge.»

«Du må i alle fall ikke anmelde meg,» tryglet lømlen.

«Da får du ta denne, så er saken ute av verden for min del», sa den unge sabotøren og avleverte en ørefik.

Dette er bakgrunnen for historien om den fjær som forsøkes å bli gjort til en hel hønségård foran frigjøringsjubileet 50 år etter.

Min sabotørvenn er ikke lenger iblant oss. Han døde av de skader han pådro seg under frigjøringskampen.

Kjell Staal Eggen